

Sevda Tiyatrosu Ve Kelimelerin Toplama Kampı

– muhammed-meh · 27 Mart 2014

Eski zamanların ezgisiymiş gibi
Lanetler okuyarak kayboduğun kentin çıkmaz sokaklarında
Kara gecenin hüznü kaplı karasında
En deruni halimle
Ümitsiz yalvarışların kuytusundayım
İntihar çiçekleri boy verirken dudaklarında
Korku dolu düşlerin uykusundayım

Vardığın sahilde
Bütün gemileri yakıp gittin
Bir mum gibi tükendin gönlümde
Bittin bittin

Münzevi bir derviş edasıyla
Asırlarca terk edilmiş mabetlerde umut güderken
Sessizliğin koynunda
Onulmaz sensizlik yaşarım
Sarhoş bulutların kirli beyazında
Gidişin bütün ümitlerimi yerle yeksan ederken
Her dem vurgun yerim sabahın deli ayazında

Vardığın sahilde
Bütün gemileri yakıp gittin
Tükenmez ümittin içimde
Bittin bittin

Yaralı bir kuş misali
Deniz yine çırpınıp durur mevsim kış ertesi
Ağaran saçlarım, kirli sakalımla
Ben burada kırık bir sal gibi yaşayacağım
Sevda denen tiyatrodaki
Mutlu hayallerin kapalıyken perdesi
Yalnızlığı apolet gibi ruhumda taşıyacağım

Vardığın sahilde

Bütün gemileri yakıp gittin
Tükenmez ümittin içimde
Bittin bittin

Gidişinle sararan sayfalardan
Mülteci şiirlerdi ruhumu tutsak eden
Çizgi çizgi satırlar toplama kampıydı kelimelerime
Azat beklemeden burada böylece duracağım
En kadim kilitleri vururken lal dudaklarıma
Adının hiçbir harfini dillendirmeden
Sana dair şiirlere darağaçları kuracağım

Muhammed Mehmet Gül